

[Brixtofte]

Jeg lyttede til skatteministerens indlæg med stor interesse, og jeg forstod, at hele argumentationen gik på, at vi har et inflations-samfund, og fordi vi har et inflations-samfund, må man regulere byrderne på dem, der har ejendomme. Da man vil regulere ejendoms-kattebyrden i form af en to- til tredobling, må jeg sige, at det er ikke megen tillid, ministeren har til virkningerne af regeringens økonomiske politik. Selv om jeg ingen tillid har til denne politik, vil jeg aldrig påstå, at inflationen og dermed priserne vil to- til tredobles i løbet af 4 år, så det argument holder slet ikke. Her er tale om, at ejendomsskattebyrden vil stige langt mere end prisudviklingen, og dermed sker der en omfordeling af byrderne, og det er det, vi i venstre er stærkt imod.

Kristeligt folkepartis ordfører, hr. Arne Bjerregaard, svarede ikke på mit spørgsmål, og så må jeg jo selv besvare det. Det er sådan, at arbejderfamilien med egen bolig i Albertslund får det langt hårdere efter det her end den, som er velhavende og har en stor indtægt, og som bor i en kommune med en lav grundskyld. Enhver kan se på sidste side i lovforslaget, hvor der er beregninger, f.eks. at den, der har en lav trækprocent, vil få en øget udgift på næsten 5.000 kr. efter skat i en kommune med en høj grundskyld, hvorimod den, der har en høj trækprocent, kun vil få en stigning på 1.200 kr. Det vil altså sige, at den dårligst stillede vil få en stigning i skattebyrden, der er 4 gange så stor som den, der har en høj trækprocent, blot fordi de bor i forskellige kommuner. Det er naturligvis rigtigt, at i borgerligt ledede kommuner vil man have mulighed for at imødegå denne skattestigning, hvilket mange må have i erindring engang til efteråret.

Selv om SF og VS anskuer problemerne ud fra en anden synsvinkel end venstre, når de to partier til samme konklusion, og jeg kan godt forstå dem, for det er nemlig rigtigt, at dette forslag, uden at man havde lettet byrderne for de dårligst stillede samtidig, ensidigt ville ramme de dårligst stillede.

Må jeg til allersidst sige til det radikale venstre, som var stærkt fortørnet over, at jeg havde kaldt det et socialistisk program, hvorefter fru Aase Olesen erklærede, at dette punkt også stod i det radikale venstres arbejdsprogram, at der er ingen modsætning mellem de to ting. Men jeg skal da love i

fremtiden at kalde det for et socialistisk forslag, der bl.a. står i det radikale venstres arbejdsprogram.

Hagen Hagensen (KF):

Jeg vil godt begynde med at sige, at jeg også var lidt forbavset over fru Aase Olesens stærke understregning af, at det var noget, der stod i hendes partis program, og derfor var det aldeles ikke noget socialistisk forslag. Det er det nu alligevel. Det kommer derfra, og der er ikke spor tvivl om det.

Til skatteministeren vil jeg gerne sige, at der kan være nogle, der har tro, og nogle, der har tvivl. Skatteministeren hører til dem, der har tro på, at noget vil lykkes; vi andre har vores store tvivl. Skatteministeren var så ærlig at sige, at en henstilling til kommunerne om at nedsætte promillerne troede han på de ville følge. Men han understregede ikke som hr. Arne Bjerregaard, at de selvfølgelig ville gøre det, selvfølgelig ville promillerne blive sat ned. Der har vi vore tvivl. Vi tror ikke på, at det kan gøres på den måde. Vi tror på, at der stadig væk vil være kommuner, der sætter sig ud over henstillingen, hvorved det går ud over ganske mange, ikke mindst dem med de mindre ejendomme, dem, der har de lave indkomster, og som skal klare dagen og vejen med det.

Skatteministeren fremsatte en række postulater ud fra sit trosbegreb. Jeg skal bare understrege det. Jeg synes, det var væsentligt at få at vide, at ministeren erkender omfordelingen, erkender, at der sker noget fordelingspolitisk ved det, vi drøfter her. Ministeren siger, at man stiller alle borgere i kommunerne ens, og i næsten samme øjeblik nævner han, at de lejede rækkehuse på ganske bestemte boligselskabers grunde skal have en lempelse i forhold til andre, der altså kommer til at bære den byrde, som de får lettet. Det tror jeg ikke er noget, det er rigtigt at have med i billedet.

Jeg skal lige, for at der ikke skal være nogen tvivl, huske at sige, at når jeg talte om pensionisten med det lille hus, så var det det, han brugte, når han holdt fri og om sommeren, det var ikke hans bolig i øvrigt. Og det hus, han har til sin fritid, kan han ikke få noget lån i til at betale sine skatter med.

Det er rigtigt – det er omtrent det eneste, jeg vil fremdrage af det, hr. Arne Melchior